7th of Tammuz Chukat 5777

David ben ImaShalom

אוהב שלום ורודף שלום - Aharon HaKohen

In this week's Parasha it says וַיִּבְּכָּוּ אֶת־אֲהָרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בָּית — and the entire house of Israel wept for Aaron for thirty days [after he had died]. It is interesting to note that when Moshe died the Torah says בִּיי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה — And the sons of Israel wept for Moses. In Moshe's case it simply said the sons of Israel. How come in the case of Aharon HaKohen the Torah uses the בית (language) of בית (houses)?

As we know Rav Yosi says in Gittin 52a says א"ר יוסי מימי לא "ר יוסי מימי לא ביתי אשתי אלא ביתי אשתי אלא ביתי Similarly Rashi in Shemot 19:3 explains the Pasuk "לָבִית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לְבְנִי יִשְׂרָאֵל" that the term לְבִית יַעֲקֹב that the term לְבִית יַעֲקֹב that the women.

We also know that the word לְבְית comes to add something. In this case [with Aharon] the men and children. The Torah says בְּלְ בֵּית יִשְׂרָאֵל meaning to say the wife and husband together with the children mourned for Aharon.

Why such a difference between Aharon and Moshe? Because Aharon lived by the principle of אוהב שלום ורודף שלום [love peace and seek it]. Anytime there would be marital problems between husband and wife Aharon would go and make peace between the couple. He would go out of his way to make sure that there were no divorces in the community.

After he was successful if a son was born to this couple they would name that child Aharon in his honor. At the time of Aharon's death these children [40,000 of them] carried his coffin. These children didn't even let Aharon's sons, Moshe or anyone else carry the coffin. They alone did this task, saying this is our father and we will bury him ourselves.

This is why the Torah says that כל בית cried for Aharon, because they all [children] came to this world thanks to Aharon, and the parents were in harmony because of Aharon.

~ R' Yosef Akilov

基 Shabbat Shalom U'Meyorach 🦶

SHABBAT SCHEDULE

Mincha	7:20 PM
Candle Lighting	8:12 PM
Shacharit	8:30 AM
Derasha	6:00 PM
Mincha	7:30 PM
SUNSET	8:30 PM
Shabbat Ends	9:21 PM
Rabbenu Tam	9:43 PM

SHORT & SWEET

אָז יָשִיר יִשְׂרָאֵל וגו' עְלִי בְאָר עֲנוּ לָה "Then Israel sang this song: Ascend, O well, sing to it!" (Bamidbar 21:17)

The word "ענו" when spelled with its Milui as follows, עי"ן נו"ן, has a numerical value of 248 corresponding the number of positive Mitzvot. "Ascend, O well," is a reference to the Divine Presence's salvation from exile, so to speak. It is in the merit of the fulfillment of the Mitzvot that the nation will be redeemed from its final exile and the enemies of Israel with be pierced with a vengeful spear.

אדרת אליהו

- 1. When Moshe Rabbenu went up to Shamayim what did he hear Hashem learning?
- 2. Who was the only person to understand the Parah Aduma?
- 3. Which things can sometimes cause completely opposite effects?
- 4. What liquade came out of the rock initially when Moshe hit it?

19:7}
2. Moshe Rabbenu was the only one to understand the Parah Aduma and its perplexity. {Bamidbar Rabbah 19:20, Tanchuma}
3. The Chizkuni suggests that the Parah Aduma's opposite reactions of "purifying the tamei and contaminating the pure" can be compared to medicinal drugs. They can cure a sick person, but can harm — even kill — a healthy person. {Chizkuni}
4. At first, when Moshe hit the rock, a little blood came out, not water. The a trickle of water emerged, which they jeered would only be enough for the babies. After that, a great torrent of water came out and flooded away those letzanim. {Bamidbar Rabbah 19:9}
be enough for the babies. After that, a great torrent of water came out and flooded away those letzanim. {Bamidbar Rabbah 19:9}

I. When Moshe went up to heaven to receive the Torah, he heard Hashem reading the Mishnoyot regarding the Parah Aduma. Moshe was surprised that of all the categories of Mitzvot Hashem was reviewing these. Hashem responded "I am eagerly looking forward to the time I will purify My children with the Parah Aduma when they return to My home, the Beit Hamikdash. {Bamidbar Rabbah the time I will purify My children with the Parah Aduma when they return to My home, the Beit Hamikdash. {Bamidbar Rabbah

Weekly Dose of Ethics - מוסר של שבוע

 א. אם יביט האדם בכח העצום שיש לישראל לפעול בלימודם הקדוש, לתקן עולמות עליונים ולגרום שפע בכל העולמות, כמה יתלהב האדם ללמוד תורה בקדושה ובטהרה (שבת מלכתא).

If one would simply ponder about the great power of learning Torah, its ability to fix and build spiritual worlds and the bounty that it brings down to an individual in this world, one would become mesmerized ensuring to always learn Torah with holiness and purity.

ב. הלומד תורה לשמה בהקיץ, אז יזכה לזה מדה כנגד מדה, כי הוא לא למד בהקיץ לשם פניה גשמית כי אם לשם גבוה ברוחניות, ולכן יזכה שבלילה בשנה בעת שלא תוכל הנפש ללמוד בהתחברות הגוף, אז תלמוד תורה למעלה ברוחניות בישיבות של מעלה (שבת מלכתא). An individual that learns Torah for the sake of Heaven when they're awake will merit, measure for measure to learn Torah even while asleep. Their soul will attend the

ג. וממוצא דבר תבין, אם יהיה האדם תמיד מוחל וסולח לכל מי שחטא לו, בזה ימצא טוב לעצמו שאז הקב"ה יעשה עמו כמידתו וימחול ויסלח לו וירצה בתשובתו, ושב ורפא לו (תשובה מחיים).

spiritual Yeshivot of Shamayim.

If one is able to forgive and forget everyone no matter the offense that was committed, then, as a result Hashem will forgive him for his sins and accept his Teshuva, measure for measure.

ד. "פַּזַר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִּדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד" (תְּהִלִּים קיב, ט). יַרְבֶּה בִּצְדָקָה כְּפִי כֹּחוֹ יוֹם יוֹם, וְלֹא יַעֲבֹר יוֹם אֶחָד שֶׁלֹא יִתֵּן צְדָקָה אִם מְעַט בְּצְדָקָה (צָפֹּרֶן שָׁמִיר, סִימָן ט, סְעִיף קכז).

"He distributed, he gave to the needy; his charity endures forever, his horn will be raised with glory." (Tehillim 112:9) One should increase the amount of charity they distribute according to their ability. One should not let a day pass where they have not given even a small amount to charity.

ה. יְהָיֶה עָנָו בְּאֶמֶת, וּבָזֶה יִהְיֶה מֶרְכָּבָה לַשְׁכִינָה, וְיַעֲלֶה עָלָיו כְּאֵלּוּ הִקְרִיב
 כָּל הַקְּרְבָּנוֹת, וּתְפַלֶּתוֹ אֵינָה נִמְאֶסֶת, וּמְמֵילָא רוּחָא לְהָשִׁיב נַדְּחָיו וְיַרְבָּה שָׁפַע. (צַפֹּרֵן שַׁמִיר, סִימָן ט, סְעִיף קכח).

When an individual is sincerely humble they will become a chariot for the Divine presence. It will be viewed as if he sacrificed all the Korbanot before Hashem and his prayers will never be neglected. They will experience much abundance.

 וֹּ, יַזְּהֵר שֶׁלֹא לְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲפָלוּ אַחַר תְּפַלָּה בְּשׁוּם אֹפֶן, לְכְבוֹד הַשְׁׁכִינָה הַשׁוֹרָה שָׁם, וְיִהְיֶה תִּקּוּן לְמַה שֶׁפָּגַם בִּכְבוֹדָה. (צִפֹּרֶן שָׁמִיר, סִימָן ט, סְצִיף קלֹא).

Care must be taken not to speak in a Beit HaKnesset even after one has concluded the prayer. This will aid in rectifying any blemishes one has committed against the Divine presence.

<u>Weekly Dose of Insights – ארושים של שבוע</u>

א. וְלָקַח הַכּּהַן עֵץ אֶרָז וְאֵזוֹב וּשְׁנִי תוֹלָעַת - וְהָכָא הַכָּתוּב רָמַז עַל הַגָּאָוָה, שָׁמִּי שָׁהוּא "עֵץ אֶרָז", יַשְׁכִּיל עַצְמוֹ כְּ"אֵזוֹב" וְיִרְאָה שָׁהוּא "שָנִי הַגֹּאָןה, שָׁמִּי שָׁהוּא "שָנִי הַנֹּעְתַת", כִּי הַתּוֹלַעַת, רָאשׁוֹן שֶׁאוֹכֵל הַגּוּף וְהוּא שָׁנִי, וּבָזֶה יַשְׁפִּיל הַגִּאָה גַּאָה. גַּאָוַתוֹ. (נַחַל קדוּמִים).

וְלָקַח הַכּּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנִי תוֹלָעַת

"The kohen shall take a piece of cedar wood, hyssop, and crimson wool etc." (Bamidbar 19:6).

The Pasuk can be expounded to be a reference to an arrogant individual. One that is high like "cedar wood" must lower themselves like "hyssop" that is on the ground. They must view themselves as a "worm" thereby enabling them to subjugate their arrogance into humility.

ב. זְאֹת חֲקַּת הַתּוֹלָה אֲשֶׁר־צִנָּה יְהֹוָה לֵאמֹר - נ״ל בס"ד עיקר שלימות המצוה היה ע"י הקריאה והלימוד כי במעשה ממש א"א לקיים כל רמ"ח עשה. וז"ש זאת חוקת התורה אשר צוה ה׳ הוא לאמר באמירה תליא מלתא (בן איש חי דרשות).

זָאת חַקַּת הַתּוֹלָה אֲשֶׁר־צָוָה יְהֹוָה לַאמֶר

"This is the statute of the Torah which Hashem commanded, saying etc." (Bamidbar 19:2).

Unfortunately, it is impossible to fulfill all 248 Mitzvot in our times. Thus, the main fulfillment of the Mitzvot is accomplished through the learning associated with the Mitzvah. Through learning one can truly fulfill all the commandments. That, then is the allusion in our Pasuk. "This is the statute of the Torah which Hashem commanded," and can be fulfilled by "saying," and speaking of the Mitzvot.

ג. וְנַפְשׁנוּ קֵצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלוֹקֵל וַיְשַׁלַּח ה' בָּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים וכו' - אֶפְשָׁר דְּהָם נְצְטַצְרוּ שֶׁהָמֶן הָיָה נָבְלֹע בָּאַבָרִים וְאֵינוֹ יוֹצֵא מִמְּעֵיהָם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ זְיֹל, וְנָה שֶׁאָמְרוּ שֶׁהָמֶן הָיָה נָבְלֹע בָּאָבָרִים וְאֵינוֹ יוֹצֵא מִמְעֵיהָם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ זִיֹקָא "קַצָּה", שְׁבִּיה הַבֵּרוּר וְהַפְּסֹלֶת נִשְׁאַר בְּקְרְבָּם. וְלֹא יָדְעוּ דְּהַנָּחָש הָיָה סִבָּה לְעָרֵב הַזָּהָמָה בַּכֹּל, וְעַל יְדֵי זָה נַעֲשָׁה הַבֵּרוּר, אֲבָל הַמָּן בָּא מַעל דְּמַעַל וְאֵין רַע יוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים כִּי לְדָשׁ הוּא, וּבְקרְבָּךְ קַדוֹשׁ וְלֹא הָיָה פְּסֹלֶת, וּלְמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר עֲבוֹדַת הַגֶּפֶּן. וְלָכֵן לָקוּ בַּנָּחָשׁ, כְּלוֹמֵר דְּהַנָּחָש סִבָּה כִּי הָצְבִיל מָהמִיְבָּר עַל הַמָּן שֶׁיֵשׁ סְבָּה כִּי הָצְאָר נְתְּבָּר וְלָכוֹ לָקוּ בַּנָּחָשׁ, כְּהֹ שָׁצִין כֵּן הַמְּן קְדוֹשׁ שְׁצִישׁ בְּכֹל וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ, מַה שָׁצִין כֵּן הַמְּן קְדוֹשׁ שְׁבִּי בְּמִן קְדוֹשׁ בִּנִי הַמְּן קְדוֹשׁ בִּיבִי לְהִיבְּיִהְ הַּמִּיל זְהַמָּץ בָּכֹל וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ, מַה שָּׁצִין כֵּן הַמְּן קְדוֹשׁ הִנִּא בָּכֹל וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ, מֵה שָּׁצִין כֵּן הַמְּן קְדוֹשׁ הִינִי בּוֹ בִּמְן בְּיִם בְּמִּי בְּבִילְ הִבּיּנְ הַיִּי בְּיִבְי בִּיּבִי בְּיִם בְּבָּים בְּבִּים בְּבָּים בְּבְּבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבָּבְים בְּבִּים בְּבָּבְים בְּרִבְּבָּב בְּבִּים בְּבָּבְים בְּבָּב בְּיִי בְּיִבְים בְּבָּחְשׁ בְּבִּים בְּבָּב בְּיִבְּבְּה בְּבִּלְים בְּבִים בְּבִים בְּיִים בְּבִים בְּבְּבָּים בְּבְּבְּעִיל זְהַבְּיִם בְּבְּבְים בְּיִים בְּשָׁעִיל זָהָמָא בָּכֹל וְהוּא נַחֵשׁ יְנִבְשׁ בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּיִם בְּבְּבָּים בְּבִּבּיל וְהֵבּיל וְהָבְע בְּבֹּבְּנִישׁ יְבִּיל בְּיִיל בָּים בְּבָּב בְּיִים בְּבְים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְייִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיבְנְים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּבִים בְּבְּבְיּים בְּשִׁיבְים בְּבְּבְּיִים בְּבָּבְים בְּבְּיִים בְּבִים בְּבְּבְים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּבָּים בְּבְּבִיבְּבְיּבְיּבְּבְיּבְיּבְיּיבְיּה בַּבְייִיבְּיִם בְּבְּבְיבְיּבְיּבְּיִים בְּיִּבְיבְּבְיבְ

ונפשנו קצה בַּלָחָם הַקּלוֹקֵל וַיִשׁלַח ה' בַּעַם אַת הַנַּחָשִׁים

"And we are disgusted with this rotten bread. Hashem sent against the people the venomous snakes etc" (Bamidbar 21:5-6) The nation complained about the Manna because they did not witness any bodily waste as a result of the Manna. They worried that the waste of the food was actually remaining in their body. However, the nation did not realize that the Manna was completely absorbed into their body for it was a holy and spiritual food. In fact, all food should have contained the same attributes if it was not for the primordial snake which caused Adam to sin thereby infusing all food with impurities. As a result, Hashem sent a plague of snakes, measure for measure, to punish the nation. They complained about food that was not affected by the snake therefore the snakes were sent to seek retribution for such ungratefulness.